

Βρυξέλλες, 13 Ιουλίου 2020
REV1 – Αντικαθιστά την ανακοίνωση της
8ης Φεβρουαρίου 2018

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΟΥΣ

ΑΠΟΧΩΡΗΣΗ ΤΟΥ ΗΝΩΜΕΝΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΚΑΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΤΗΣ ΕΕ ΣΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΤΩΝ ΑΓΟΡΩΝ ΧΡΗΜΑΤΟΠΙΣΤΩΤΙΚΩΝ ΜΕΣΩΝ

Την 1η Φεβρουαρίου 2020, το Ηνωμένο Βασίλειο αποχώρησε από την Ευρωπαϊκή Ένωση και κατέστη «τρίτη χώρα»¹. Η συμφωνία αποχώρησης² προβλέπει μεταβατική περίοδο που λήγει στις 31 Δεκεμβρίου 2020. Μέχρι την ημερομηνία αυτή, το δίκαιο της Ένωσης στο σύνολό του ισχύει ως προς το Ηνωμένο Βασίλειο και εντός αυτού³.

Κατά τη διάρκεια της μεταβατικής περιόδου, η ΕΕ και το Ηνωμένο Βασίλειο θα διαπραγματευτούν συμφωνία για νέα εταιρική σχέση. Ωστόσο, δεν είναι βέβαιο αν η συμφωνία αυτή θα συναφθεί και θα αρχίσει να ισχύει στο τέλος της μεταβατικής περιόδου. Σε κάθε περίπτωση, μια τέτοια συμφωνία θα δημιουργήσει σχέση η οποία θα είναι πολύ διαφορετική από τη συμμετοχή του Ηνωμένου Βασιλείου στην εσωτερική αγορά⁴.

Επιπλέον, μετά τη λήξη της μεταβατικής περιόδου, το Ηνωμένο Βασίλειο θα είναι τρίτη χώρα όσον αφορά την υλοποίηση και την εφαρμογή του δικαίου της ΕΕ στα κράτη μέλη της ΕΕ.

Ως εκ τούτου, υπενθυμίζεται σε όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη, και ειδικότερα στους οικονομικούς και χρηματοπιστωτικούς φορείς, η νομική κατάσταση που θα ισχύει μετά τη λήξη της μεταβατικής περιόδου, καθώς και οι πρακτικές επιπτώσεις στις δραστηριότητές τους.

Συμβουλές προς τους ενδιαφερομένους:

¹ Τρίτη χώρα είναι μια χώρα που δεν είναι μέλος της ΕΕ.

² Συμφωνία για την αποχώρηση του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας από την Ευρωπαϊκή Ένωση και την Ευρωπαϊκή Κοινότητα Ατομικής Ενέργειας, ΕΕ L 29 της 31.1.2020, σ. 7 («συμφωνία αποχώρησης»).

³ Με την επιφύλαξη ορισμένων εξαιρέσεων που προβλέπονται στο άρθρο 127 της συμφωνίας αποχώρησης, καμία από τις οποίες δεν παρουσιάζει ενδιαφέρον στο πλαίσιο της παρούσας ανακοίνωσης.

⁴ Ειδικότερα, μια συμφωνία ελεύθερων συναλλαγών δεν προβλέπει αρχές της εσωτερικής αγοράς (στον τομέα των αγαθών και των υπηρεσιών), όπως η αμοιβαία αναγνώριση.

Συνιστάται στις επιχειρήσεις επενδύσεων να αξιολογήσουν προσεκτικά τις συνέπειες της λήξης της μεταβατικής περιόδου και να λάβουν τα κατάλληλα μέτρα, όπως να εξασφαλίσουν ότι έχουν λάβει τις αναγκαίες άδειες και ότι έχουν προβεί στις αναγκαίες ενέργειες για τυχόν μετεγκατάσταση, εταιρική αναδιοργάνωση ή προσαρμογή συμβατικών σχέσεων.

Οι επιχειρήσεις επενδύσεων θα πρέπει επίσης να ενημερώσουν δεόντως τους πελάτες και τους αντισυμβαλλομένους τους σχετικά με τις επιπτώσεις που θα έχει η λήξη της μεταβατικής περιόδου στις επιχειρηματικές και συμβατικές τους σχέσεις, καθώς και σχετικά με κάθε επίπτωση των σχετικών μέτρων που έχει λάβει ή προτίθεται να λάβει μια επιχείρηση (όπως η απώλεια των δικαιωμάτων διαβατηρίου, οι επιπτώσεις τυχόν εταιρικής αναδιοργάνωσης, οι μεταβολές των συμβατικών όρων ή των συμβατικών και καταστατικών δικαιωμάτων των πελατών ή των αντισυμβαλλομένων, συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματος τροποποίησης των συμβατικών όρων ή ακύρωσης των συμβάσεων και τυχόν δικαιώματος προσφυγής).

Οι επιχειρηματικές προσαρμογές και οι επενδυτικές στρατηγικές για τις επιχειρήσεις επενδύσεων και τους υποκείμενους πελάτες θα πρέπει να προετοιμαστούν για το ενδεχόμενο μη ισοδυναμίας έως το τέλος της μεταβατικής περιόδου⁵. Το υψηλό επίπεδο προετοιμασίας των επιχειρήσεων επενδύσεων θα μετριάσει την ατομική έκθεση των επιχειρήσεων και των πελατών τους σε τυχόν επιπτώσεις στο τέλος της μεταβατικής περιόδου. Ως εκ τούτου, συνιστάται ιδιαίτερα στις επιχειρήσεις επενδύσεων να αξιοποιήσουν τον χρόνο έως τις 31 Δεκεμβρίου 2020 για να εξασφαλίσουν ότι έχουν λάβει όλα τα αναγκαία μέτρα προετοιμασίας για την αποχώρηση του Ηνωμένου Βασιλείου και τη λήξη της μεταβατικής περιόδου.

Σημείωση: Η παρούσα ανακοίνωση δεν αφορά:

- τους κανόνες της ΕΕ για τη σύγκρουση νόμων και δικαιοδοσιών («δικαστική συνεργασία σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις»)
- το εταιρικό δίκαιο της ΕΕ
- τους κανόνες της ΕΕ για την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.

Για τις πτυχές αυτές εκπονούνται ή έχουν ήδη δημοσιευτεί άλλες ανακοινώσεις⁶.

Μετά τη λήξη της μεταβατικής περιόδου, οι κανόνες της ΕΕ βάσει του πλαισίου της MiFID για τις επενδυτικές υπηρεσίες και δραστηριότητες⁷ δεν θα ισχύουν πλέον ως προς το Ηνωμένο Βασίλειο. Το γεγονός αυτό έχει, ιδίως, τις ακόλουθες συνέπειες:

⁵ Άρθρα 23, 28, 47 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 600/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για τις αγορές χρηματοπιστωτικών μέσων, ΕΕ L 173 της 12.6.2014, σ. 84 (MiFIR).

⁶ https://ec.europa.eu/info/european-union-and-united-kingdom-forging-new-partnership/future-partnership/getting-ready-end-transition-period_en.

⁷ Οδηγία 2014/65/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για τις αγορές χρηματοπιστωτικών μέσων, ΕΕ L 173 της 12.6.2014, σ. 349 (MiFID II), και MiFIR.

1. ΆΔΕΙΕΣ

- Με τη λήξη της μεταβατικής περιόδου, οι οντότητες που είναι εγκατεστημένες στο Ηνωμένο Βασίλειο και αδειοδοτημένες από τις αρμόδιες αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου («επιχειρήσεις επενδύσεων του Ηνωμένου Βασιλείου») δεν θα επωφελούνται πλέον από την άδεια λειτουργίας MiFID⁸ για την παροχή επενδυτικών υπηρεσιών και δραστηριοτήτων στο πλαίσιο της MiFID στην Ένωση⁹ (θα χάσουν το λεγόμενο «διαβατήριο ΕΕ») και θα καταστούν επιχειρήσεις τρίτων χωρών. Αυτό σημαίνει ότι δεν θα επιτρέπεται πλέον στις εν λόγω επιχειρήσεις επενδύσεων να παρέχουν υπηρεσίες στην ΕΕ με βάση τις υφιστάμενες άδειες που τους έχουν χορηγηθεί¹⁰.
- Οι θυγατρικές εταιρείες της ΕΕ (εταιρείες με νομική ανεξαρτησία εγκατεστημένες στην ΕΕ που ελέγχονται από επιχειρήσεις εγκατεστημένες ή αδειοδοτημένες στο Ηνωμένο Βασίλειο ή συνδέονται με αυτές) μπορούν να συνεχίσουν να λειτουργούν ως επιχειρήσεις επενδύσεων της ΕΕ εάν έχουν λάβει άδεια MiFID σε ένα από τα κράτη μέλη της ΕΕ. Οι εν λόγω επιχειρήσεις, όπως οποιαδήποτε άλλη αδειοδοτημένη επιχείρηση MiFID, πρέπει να συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις της MiFID, μεταξύ άλλων όσον αφορά τις ουσιαστικές απαιτήσεις (συμπεριλαμβανομένης της διακυβέρνησης, της εξωτερικής ανάθεσης ή της χρήσης υποκαταστημάτων σε τρίτη χώρα για την παροχή υπηρεσιών εντός της ΕΕ)¹¹. Το επιχειρηματικό μοντέλο και η δομή των εν λόγω εταιρειών (συμπεριλαμβανομένων των συνδέσεων με οντότητες εκτός ΕΕ) θα αποτελούν μέρος της αξιολόγησης εκ μέρους των σχετικών αρμόδιων αρχών της MiFID (π.χ. κάτοχοι ειδικών συμμετοχών, επιχειρηματικό μοντέλο/δομή του ομίλου, δυνητική (προληπτική) ενοποιημένη εποπτεία ή απουσία αυτής κ.λπ.).

⁸ Άρθρο 5 της οδηγίας MiFID II. Τα πιστωτικά ιδρύματα που έχουν λάβει άδεια λειτουργίας βάσει της οδηγίας 2013/36/ΕΕ μπορούν επίσης να παρέχουν επενδυτικές υπηρεσίες και δραστηριότητες. Πριν χορηγήσουν άδεια βάσει της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, οι σχετικές αρμόδιες αρχές θα πρέπει να επαληθεύουν ότι τα εν λόγω ιδρύματα συμμορφώνονται με τις σχετικές διατάξεις της οδηγίας MiFID.

⁹ Στο παράρτημα I της MiFID II παρατίθεται κατάλογος υπηρεσιών και δραστηριοτήτων και χρηματοπιστωτικών μέσων που καλύπτονται από το πλαίσιο της MiFID.

¹⁰ Συνεπώς, το όφελος από το διαβατήριο MiFID θα περιορίζεται στις επιχειρήσεις επενδύσεων που είναι εγκατεστημένες στην ΕΕ και έχουν λάβει άδεια λειτουργίας MiFID, σύμφωνα με τις απαιτήσεις αδειοδότησης και τις ουσιαστικές απαιτήσεις που ορίζονται στο πλαίσιο της MiFID. Βλ. επίσης γνώμη της ESMA - Γενικές Αρχές για τη στήριξη της εποπτικής σύγκλισης στο πλαίσιο της αποχώρησης του Ηνωμένου Βασιλείου από την ΕΕ (https://www.esma.europa.eu/sites/default/files/library/esma42-110-433_general_principles_to_support_supervisory_convergence_in_the_context_of_the_uk_withdrawin_g_from_the_eu.pdf), γνώμη της ESMA για τη στήριξη της εποπτικής σύγκλισης στον τομέα των επιχειρήσεων επενδύσεων στο πλαίσιο της αποχώρησης του Ηνωμένου Βασιλείου από την Ευρωπαϊκή Ένωση (<https://www.esma.europa.eu/document/opinion-support-supervisory-convergence-in-area-investment-firms-in-context-united-kingdom>).

¹¹ Βλ. επίσης ανωτέρω τις γνώμες της ESMA και συγκεκριμένες διευκρινίσεις σχετικά με τα θέματα αυτά, ιδίως όσον αφορά τους κινδύνους λόγω των οντοτήτων-γραμματοθυριδών που ενδέχεται να προκύψουν από τη χρήση ρυθμίσεων εξωτερικής ανάθεσης ή από τη χρήση υποκαταστημάτων εκτός ΕΕ για την εκτέλεση λειτουργιών/υπηρεσιών σε σχέση με πελάτες εντός της ΕΕ. Η χρήση υποκαταστημάτων εκτός ΕΕ πρέπει να βασίζεται σε αντικειμενικούς λόγους που συνδέονται με τις υπηρεσίες που παρέχονται στην περιοχή δικαιοδοσίας εκτός ΕΕ και να μην έχει ως αποτέλεσμα μια κατάσταση όπου τα εν λόγω εκτός ΕΕ υποκαταστήματα επιτελούν σημαντικές λειτουργίες ή παρέχουν υπηρεσίες στην ΕΕ.

- Τα υποκαταστήματα στην ΕΕ των επιχειρήσεων επενδύσεων του Ηνωμένου Βασιλείου θα καταστούν υποκαταστήματα επιχειρήσεων επενδύσεων τρίτων χωρών και θα πρέπει να συμμορφώνονται με τις εθνικές απαιτήσεις που ισχύουν στο κράτος μέλος στο οποίο είναι εγκατεστημένο το υποκατάστημα ή με το καθεστώς που προβλέπεται στα άρθρα 39-41 της MiFID II, κατά περίπτωση. Η παροχή υπηρεσιών/δραστηριοτήτων περιορίζεται στην επικράτεια του εν λόγω κράτους μέλους.
- Οι διαχειριστές της αγοράς/οι επιχειρήσεις επενδύσεων του Ηνωμένου Βασιλείου που διαχειρίζονται τόσο διαπραγμάτευση ή τόσο εκτέλεση δεν θα επωφελούνται πλέον από την έγκριση ή την άδεια MiFID¹². Ως εκ τούτου, οι ρυθμιζόμενες αγορές (RM), οι πολυμερείς μηχανισμοί διαπραγμάτευσης (ΠΜΔ) ή οι συστηματικοί εσωτερικοποιητές (SI) με έδρα το Ηνωμένο Βασίλειο θα παύσουν να είναι επιλέξιμοι τόποι διαπραγμάτευσης για μετοχές που υπόκεινται στην υποχρέωση διαπραγμάτευσης μετοχών βάσει του κανονισμού MiFIR· οι αντισυμβαλλόμενοι της ΕΕ δεν μπορούν πλέον να πραγματοποιούν συναλλαγές σε μετοχές που υπόκεινται στην υποχρέωση διαπραγμάτευσης μετοχών στις εν λόγω πλατφόρμες¹³. Ομοίως, οι RM, οι ΠΜΔ ή οι μηχανισμοί οργανωμένης διαπραγμάτευσης (ΟΜΔ) με έδρα το Ηνωμένο Βασίλειο θα παύσουν να είναι επιλέξιμοι τόποι διαπραγμάτευσης για τους σκοπούς της υποχρέωσης διαπραγμάτευσης παραγώγων του MiFIR¹⁴ και οι ομόλογοι φορείς της ΕΕ δεν θα είναι πλέον σε θέση να πραγματοποιούν συναλλαγές στις εν λόγω πλατφόρμες. Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να κηρύσσει ισοδύναμους τους τόπους διαπραγμάτευσης τρίτων χωρών για τους σκοπούς των υποχρεώσεων διαπραγμάτευσης μετοχών και παραγώγων της ΕΕ¹⁵. Ενώ η αξιολόγηση της ισοδυναμίας του Ηνωμένου Βασιλείου στον εν λόγω τομέα βρίσκεται σε εξέλιξη, η αξιολόγηση δεν έχει ολοκληρωθεί. Ως εκ τούτου, όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη πρέπει να ενημερωθούν και να προετοιμαστούν για ένα σενάριο στο οποίο οι μετοχές και τα παράγωγα που υπόκεινται στις υποχρεώσεις διαπραγμάτευσης της ΕΕ δεν μπορούν πλέον να αποτελούν αντικείμενο διαπραγμάτευσης στους τόπους διαπραγμάτευσης του Ηνωμένου Βασιλείου. Και στις δύο περιπτώσεις, οι αντισυμβαλλόμενοι της ΕΕ πρέπει να επαναξιολογήσουν τα πλαίσια συναλλαγών τους προκειμένου να διασφαλίσουν τη συνέχιση της συμμόρφωσης με τις υποχρεώσεις τους στο πλαίσιο της MiFID.
- Η λήξη της μεταβατικής περιόδου θα έχει επίσης επιπτώσεις στην εξαίρεση που προβλέπεται στο τμήμα Γ.6 του παραρτήματος I της MiFID II («εξαίρεση REMIT της MiFID II»). Για να μην θεωρείται χρηματοπιστωτικό μέσο, μια σύμβαση παραγώγων πρέπει να πληροί τρεις προϋποθέσεις: i) να χαρακτηρίζεται ως

¹² Βλέπε άρθρα 5 και 44 της MiFID. Βλ. επίσης γνώμη της ESMA στον τομέα των δευτερογενών αγορών στο πλαίσιο της αποχώρησης του Ηνωμένου Βασιλείου από την ΕΕ (https://www.esma.europa.eu/sites/default/files/library/esma70-154-270_opinion_to_support_supervisory_convergence_in_the_area_of_secondary_markets_in_the_context_of_the_united_kingdom_withdrawing_from_the_european_union.pdf).

¹³ Βλέπε άρθρο 23 του MiFIR σχετικά με τις υποχρεώσεις διαπραγμάτευσης.

¹⁴ Πρβλ. άρθρο 28 του MiFIR. Τα παράγωγα που υπόκεινται στην υποχρέωση διαπραγμάτευσης περιλαμβάνουν συμφωνίες ανταλλαγής επιτοκίων σε ευρώ, δολάρια ή λίρες στις πλέον συνήθεις διάρκειες αναφοράς, καθώς και CDS που βασίζονται σε δείκτη (κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός της Επιτροπής (ΕΕ) 2017/2417).

¹⁵ Βλέπε άρθρα 23 και 28 του MiFIR.

ενεργειακό προϊόν χονδρικής, ii) να αποτελεί αντικείμενο διαπραγμάτευσης σε μηχανισμό οργανωμένης διαπραγμάτευσης (ΜΟΔ) και iii) να διακανονίζεται με φυσική παράδοση. Η λήξη της μεταβατικής περιόδου θα έχει επιπτώσεις στις δύο πρώτες προϋποθέσεις. Ειδικότερα, όταν ένα ενεργειακό προϊόν χονδρικής δεν θα αποτελεί αντικείμενο διαπραγμάτευσης σε ΜΟΔ της ΕΕ, θα παύει να είναι επιλέξιμο για την εξαίρεση του τμήματος Γ.6 βάσει της MiFID II¹⁶.

- Στις περιπτώσεις που ίσχυε προηγουμένως, οι τόποι διαπραγμάτευσης και οι κεντρικοί αντισυμβαλλόμενοι¹⁷ με έδρα στο Ηνωμένο Βασίλειο δεν θα επωφελούνται πλέον από την ανοικτή και μη διακριτική πρόσβαση σε τόπους διαπραγμάτευσης της ΕΕ και σε κεντρικούς αντισυμβαλλομένους της ΕΕ και σε δείκτες αναφοράς της ΕΕ, αντίστοιχα.

2. ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ

- Η απώλεια των αδειών MiFID μπορεί επίσης να έχει επιπτώσεις στις σχέσεις με τους πελάτες/αντισυμβαλλομένους της ΕΕ και ενδέχεται να επηρεάσει την ικανότητα των επιχειρήσεων που είναι εγκατεστημένες στο Ηνωμένο Βασίλειο να συνεχίσουν να εκπληρώνουν ορισμένες υποχρεώσεις και δραστηριότητες που απορρέουν από υφιστάμενες συμβάσεις¹⁸. Βάσει της MiFID¹⁹, οι επιχειρήσεις υποχρεούνται να ενεργούν τα ευλόγως πρακτέα για να εξασφαλίζεται η συνεχής εκτέλεση των επενδυτικών υπηρεσιών και δραστηριοτήτων. Για τον σκοπό αυτό, οι επιχειρήσεις θα πρέπει να αξιολογήσουν τον αντίκτυπο της λήξης της μεταβατικής περιόδου στις δραστηριότητές τους και να εντοπίσουν και να μετριάσουν τους κινδύνους συμμόρφωσης.

Για παράδειγμα, οι πελάτες δεν μπορούν πλέον να έχουν άμεση ηλεκτρονική πρόσβαση σε τόπους διαπραγμάτευσης εγκατεστημένους στην ΕΕ μέσω εταιρειών εγκατεστημένων στο Ηνωμένο Βασίλειο. Επιπλέον, οι εγκατεστημένοι στο Ηνωμένο Βασίλειο ΟΣΕΚΑ θα καταστούν ΟΕΕ εκτός ΕΕ και οι εταιρείες επενδύσεων που είναι εγκατεστημένες στην ΕΕ ενδέχεται να μην είναι πλέον σε θέση να τους διανέμουν στους πελάτες τους, εκτός εάν πληρούνται οι σχετικές διατάξεις της ΟΔΟΕΕ.

3. ΆΛΛΕΣ ΠΤΥΧΕΣ

- Η εξωτερική ανάθεση ορισμένων επιχειρησιακών λειτουργιών στους φορείς παροχής υπηρεσιών του Ηνωμένου Βασιλείου μπορεί να πραγματοποιηθεί μόνο όταν είναι

¹⁶ Βλέπε επίσης δημόσια δήλωση της ESMA σχετικά με τις επιπτώσεις του Brexit στη MiFID II και στον MiFIR, καθώς και στον κανονισμό για τους δείκτες αναφοράς (BMR), https://www.esma.europa.eu/sites/default/files/library/esma70-155-7253_public_statement_mifidii_bmr_provisions_under_a_no_deal_brexit.pdf.

¹⁷ Άρθρα 35, 36, 37 και 38 του MiFIR.

¹⁸ Λαμβάνοντας επίσης υπόψη τους εφαρμοστέους εθνικούς κανόνες.

¹⁹ Άρθρο 16 παράγραφος 4 της οδηγίας MiFID II.

σύμφωνη με τις σχετικές απαιτήσεις της οδηγίας MiFID²⁰. Ειδικότερα, η εξωτερική ανάθεση λειτουργιών διαχείρισης χαρτοφυλακίου σε οντότητες του Ηνωμένου Βασιλείου θα επιτρέπεται μόνον εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 32 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2017/565, συμπεριλαμβανομένης της απαίτησης να υπάρχουν ρυθμίσεις συνεργασίας μεταξύ των εθνικών αρμόδιων αρχών και των αρμόδιων αρχών του Ηνωμένου Βασιλείου. Επιπλέον, η Ευρωπαϊκή Αρχή Κινητών Αξιών και Αγορών (ESMA) έχει εκδώσει γνώμες με συγκεκριμένες διευκρινίσεις σχετικά με τα θέματα αυτά, ιδίως όσον αφορά τους κινδύνους λόγω των οντοτήτων-γραμματοθυρίδων που ενδέχεται να προκύψουν από τη χρήση ρυθμίσεων εξωτερικής ανάθεσης ή από τη χρήση υποκαταστημάτων εκτός ΕΕ για την εκτέλεση λειτουργιών/υπηρεσιών σε σχέση με πελάτες εντός της ΕΕ²¹.

- Υπό το πρίσμα των υποχρεώσεων της MiFID σχετικά με τη γνωστοποίηση πληροφοριών σε πελάτες, οι επιχειρήσεις που παρέχουν επενδυτικές υπηρεσίες οφείλουν να παρέχουν σε υφιστάμενους ή δυνητικούς πελάτες ακριβείς πληροφορίες, εγκαίρως και σε κάθε περίπτωση προτού δεσμευθούν από οποιαδήποτε σύμβαση, σχετικά με τον αντίκτυπο στην παροχή υπηρεσιών και τα δικαιώματα των επενδυτών που ενδέχεται να προκύψει από τη λήξη της μεταβατικής περιόδου, συμπεριλαμβανομένης της επικείμενης απώλειας της άδειας MiFID που διαθέτει η επιχείρηση²². Οι επιχειρήσεις που παρέχουν επενδυτικές υπηρεσίες οφείλουν επίσης να ενημερώνουν εγκαίρως τους πελάτες σχετικά με οποιαδήποτε ουσιαστική μεταβολή των πληροφοριών που έχουν ήδη παρασχεθεί, συμπεριλαμβανομένων των τυχόν ουσιαστικών μεταβολών που επέρχονται στην κατάσταση της επιχείρησης και των ενδεχόμενων συνεπειών τους για τις συμβάσεις²³.
- Σύμφωνα με το άρθρο 59 της οδηγίας MiFID II, για την παροχή υπηρεσιών αναφοράς δεδομένων²⁴ απαιτείται άδεια της αρμόδιας αρχής του κράτους μέλους καταγωγής. Οι φορείς παροχής υπηρεσιών αναφοράς δεδομένων με έδρα στο Ηνωμένο Βασίλειο, οι οποίοι δεν έχουν λάβει άδεια MiFID από αρμόδια αρχή εγκατεστημένη στην ΕΕ, θα πρέπει να παύσουν να εξυπηρετούν τις αγορές της ΕΕ.

²⁰ Πρβλ. άρθρο 16 παράγραφος 5 της οδηγίας MiFID II, όπως αναλύεται περαιτέρω στον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό (ΕΕ) 2017/565 της Επιτροπής, της 25ης Απριλίου 2016, για τη συμπλήρωση της οδηγίας 2014/65/ΕΕ όσον αφορά τις οργανωτικές απαιτήσεις και τους όρους λειτουργίας των επιχειρήσεων επενδύσεων, καθώς και τους ορισμούς που ισχύουν για τους σκοπούς της εν λόγω οδηγίας («κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός MiFID 2017/565»), ΕΕ L 87 της 31.3.2017, σ. 1.

²¹ Γνώμη της ESMA - Γενικές αρχές για τη στήριξη της εποπτικής σύγκλισης στο πλαίσιο της αποχώρησης του Ηνωμένου Βασιλείου από την ΕΕ (31 Μαΐου 2017) (https://www.esma.europa.eu/sites/default/files/library/esma42-110-433_general_principles_to_support_supervisory_convergence_in_the_context_of_the_uk_withdrawin_g_from_the_eu.pdf), γνώμη της ESMA για τη στήριξη της εποπτικής σύγκλισης στον τομέα των επιχειρήσεων επενδύσεων στο πλαίσιο της αποχώρησης του Ηνωμένου Βασιλείου από την Ευρωπαϊκή Ένωση (13 Ιουλίου 2017) (<https://www.esma.europa.eu/document/opinion-support-supervisory-convergence-in-area-investment-firms-in-context-united-kingdom>).

²² Άρθρα 44 και 46 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού MiFID 2017/565.

²³ Άρθρο 46 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού MiFID 2017/565.

²⁴ Βλέπε παράρτημα I τμήμα Δ της οδηγίας MiFID II.

Ο δικτυακός τόπος της Επιτροπής σχετικά με τις χρηματοπιστωτικές αγορές https://ec.europa.eu/info/business-economy-euro/banking-and-finance/financial-markets_en παρέχει γενικές πληροφορίες σχετικά με το πλαίσιο της MiFID για τις επενδυτικές υπηρεσίες και δραστηριότητες. Οι σελίδες αυτές θα επικαιροποιούνται με περαιτέρω πληροφορίες, εφόσον είναι αναγκαίο.

Ευρωπαϊκή Επιτροπή
Γενική Διεύθυνση Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας, Χρηματοπιστωτικών Υπηρεσιών
και Ένωσης Κεφαλαιαγορών